U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobkyně: **WEKOSA a.s.**, se sídlem Podbabská 1014/20, Praha 6, zast. Mgr. Ing. Pavlem Němcem, advokátem se sídlem Okružní 271/13, Mohelnice, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 525/15, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2015, č. j. MF-38779/2014/34-2901-RK, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Hlavní město Praha**, se sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 6. 2018, č. j. 8 Af 13/2015 - 97,

takto:

I. Řízení **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám Mgr. Ing. Pavla Němce, advokáta se sídlem Okružní 271/13, Mohelnice, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Městského soudu v Praze a vrácení mu věci k dalšímu řízení.

[2] S podáním kasační stížnosti je spojen vznik poplatkové povinnosti podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Dle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou uvedeného zákona, je kasační stížnost zpoplatněna částkou 5 000 Kč.

[3] Protože stěžovatelka spolu s podáním kasační stížnosti tento soudní poplatek nezaplatila, Nejvyšší správní soud ji usnesením ze dne 10. 9. 2018, č. j. 7 As 324/2018 - 26, vyzval k jeho zaplacení ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení.

[4] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Z § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vyplývá, že

poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti. Podle § 9 odst. 1 téhož zákona nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží.

[5] Výzva k zaplacení byla stěžovatelce doručena prostřednictvím jejího zástupce fikcí dne 20. 9. 2018 (doručenka na č. l. 26 spisu NSS). Lhůta k zaplacení soudního poplatku marně uplynula v pátek 5. 10. 2018. Ze záznamu o složení ze dne 10. 10. 2018 (na č. l. 32 spisu NSS) vyplývá, že dne 9. 10. 2018 došlo k zaplacení soudního poplatku ve výši 5 000 Kč. Z výše uvedeného je zřejmé, že soudní poplatek připsaný na účet soudu dne 9. 10. 2018 byl zaplacen až po uplynutí vymezené patnáctidenní lhůty, tedy po 5. 10. 2018. Přitom platí, že povinnost uhradit soudní poplatek je splněna až okamžikem připsání peněžní částky na účet soudu. Z hlediska včasnosti splnění uvedené povinnosti tedy není rozhodné, kdy účastník částku soudního poplatku ze svého bankovního účtu poukáže (resp. kdy dá pokyn bance k bankovnímu převodu), ale je rozhodný až ten den, kdy je částka skutečně připsána na účet soudu (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2012, č. j. 9 Afs 7/2012 - 49, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 3 As 208/2015 - 24, či ze dne 29. 7. 2016, č. j. 4 As 157/2016 - 19).

[6] Protože byl soudní poplatek stěžovatelky zaplacen až po stanovené lhůtě, soud řízení o její kasační stížnosti podle § 47 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s. zastavil.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[8] Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil, popř. jí soud může na návrh z důvodů zvláštního zřetele přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. V daném řízení osoba zúčastněná na řízení neplnila žádné povinnosti, které by jí soud uložil, ani nenavrhla, aby jí bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení z důvodů zvláštního zřetele hodných. Právo na náhradu nákladů řízení tedy nemá.

[9] Podle § 10 odst. 1 věty první zákona o soudních poplatcích soud vrátí poplatek z účtu soudu, jestliže jej zaplatil ten, kdo k tomu nebyl povinen. Ve smyslu § 9 odst. 8 zákona o soudních poplatcích se nesplněním poplatkové povinnosti ve stanovené lhůtě stal návrh neúčinným a poplatková povinnost zanikla; pozdním zaplacením soudního poplatku tak vznikl přeplatek, který Nejvyšší správní soud vrací.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. října 2018

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu